

אגרת רבי שמשון מאוסטרופולי

מאת רבי שמשון מאוסטרופולי

סגולה גדולה להצלחה והצלה בכל העניינים ללמוד אותה בעיון בכל ימות השנה ובפרט חודש ניסן בערב פסח אחר חצות היום.

סוד גדול ונורא, וכתוב שם שכל מי שמעיין הסוד הנפלא והנורא הזה על מכוננו, אפילו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח, מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ויהיה לו הצלחה כל שנה ושום אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על "במותימו ידרוך", ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירוויח, עד ביאת הגואל אמן סלה.

וכול האומר אותה כול יום לאחר תפילת שחרית יזכה לישועות גדולות. (ספר שערי רחמים פרק ט)

שְׁלוֹם לְרַבְּנֵי אֶרֶץ, גּוֹדְרֵי גֵדֵר וְעוֹמְדִים בְּפֶרֶץ, יִצְיָלִים ה' מִכְּלִיּוֹן וְחֶרֶץ, כּוֹלֵם קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר הִמָּה בְּאֶרֶץ, כָּל חֵד לְפִיּוֹם חוֹרְפִיָּה מִקְשָׁה וּמִתְרַץ, אָמֵן סְלָה, בְּתִכְלִית הַעֲנִיָּן מִה שֶׁכֶּתֵב הָאֲר"י ז"ל בְּקוֹנְטְרָס שְׁלוֹ הַנִּקְרָא פְּלָאוֹת רַבּוֹת בְּשַׁעַר הַנִּקְרָא יִצְיָאֵת מִצְרַיִם, פֶּרֶק ג' דף מ"ב ע"א וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

הִנֵּה כְּבָר הוֹדַעְתִּיךָ שֶׁפְּרָעָה נִלְקָה בְּמִצְרַיִם בְּעֵשֶׂר מִכּוֹת אֱלֹהֵי יְדֵי שְׁלֹשָׁה אֱלֹפִים וּמֵאֵתִים וּשְׂמוֹנִים מִלְּאֲכֵי חֲבֵלָה, הַמְּמַנִּים בְּשְׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמָאָה, הַאֲחָד נִקְרָא **שַׁרַע** וְהַשְּׁנִי נִקְרָא **תַּמוּד**, וְהַשְּׁלִישִׁי נִקְרָא **בִּישָׁהָ**, וְעֲלִיהֶם הַשֵּׁר הַנִּקְרָא **דַּלְפֶּקֶט**, וְעֲלֵיהֶם וְעַל כָּלֵם הַשֵּׁר הַנִּקְרָא **תַּקָּא**.

בְּרֵאשִׁית חֶסֶד מִן הַשְּׁלִישִׁי עֲשָׂרָה, וְחֶסֶד מִן הַרְבִּיעִי שְׁשָׁה, וְחֶסֶד מִן הַתְּשִׁיעִי שְׁשָׁה כְּכַתוּב:

וְהִנֵּה מִה שֶׁלְּקוֹ הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם עֵשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לְקוֹ חַמְשִׁים מִכּוֹת, הַשֵּׁם **שַׁפ"ו** שְׁבוּ אַחַד דָּוִד בֶּן יִשִׁי, וְהַשֵּׁם אֲמֹר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַשֵּׁם **תַּק"ל** לְקוֹ הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם אַרְבָּעִים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לְקוֹ מֵאֵתִים מִכּוֹת, וְהַשֵּׁם אֲמֹר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַשֵּׁם **אֲשַׁצ"ה** [שַׁצ"ה] לְקוֹ הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם חַמְשִׁים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לְקוֹ מֵאֵתִים וְחַמְשִׁים מִכּוֹת, וּבִמְהַ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּה, בּוּ מְרַפָּא הַגְּלוּת. מִה פְּשַׁעוּ וּמִה חֲטָאוּ, וּמִה הַמַּעַל אֲשֶׁר מְעַלּוּ אֲבוֹתֵינוּ, לְהִיּוֹת בְּכּוֹר הַבְּרִזָּל הַזֶּה, עַד שֶׁגִּאֲלָם בְּשִׁמּוֹת אֱלֹהֵי **דַּע"ב צַד"א כַּשַׁח"ב**. עַד כַּאֲן לְשׁוֹן הָאֲר"י ז"ל:

וְהִנֵּה מוֹרֵי וְרַבּוֹתֵי קְדוֹשֵׁי יִשְׂרָאֵל, הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה פְּלָאִים הֵם, סְתוּמִים וְחֲתוּמִים סְגוּר וְאֵין פּוֹרֵשׁ אוֹתָם. וְכִבֵּר שֶׁאֲלוֹנֵי גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל לְבָאֵר לָהֶם דְּבַרֵי הָאֲר"י ז"ל וְלֹא הִגִּדְתִּי. וּמִגְדֵּל אֶהְבֵּת מוֹרֵי וְרַבּוֹתֵי אֲנִלָּה רַז זֶה שֶׁנִּתְגַּלָּה לִי בַחֲלוֹם חֲזִיוֹן לֵילָה, וְעַכְשָׁו אֲנִלָּה הַדְּבָר בְּרַמְזוֹ לְפָנַי כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ, וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר:

וְזֹאת הַעֲנִיָּן:

מִה שֶׁכֶּתֵב הָאֲר"י ז"ל שֶׁפְּרָעָה נִלְקָה בְּמִצְרַיִם עֵשֶׂר מִכּוֹת וְכוּ, כְּכַתוּב כֵּן:

כִּי אָמְרוּ בְּעַלֵי קַבְלָה מַעֲשִׂית, שִׁנֵּשׁ שְׁלֹשָׁה אֱלֹפִים וּמֵאֵתִים וּשְׂמוֹנִים (3280) מִלְּאֲכֵי חֲבֵלָה הַמְּמַנִּים לְחַכּוֹת אֶת הַרְשָׁעִים וְלַהַעֲנִישָׁם בְּגִיהָנָם וּלְטַהֲרָם מִעוֹנוֹתֵיהֶם. וְעַל זֶה נֶאֱמַר: **"וּלְהַכּוֹת בְּאֶגְרֵף רְשָׁעִים"**, כִּי אֶגְרֵף, רַמְזוֹ שְׁלֹשָׁה אֱלֹפִים מֵאֵתִים וּשְׂמוֹנִים (3280), וְעַל יָדָם נִלְקָה גַם פְּרָעָה הַרְשָׁע.

[א' ג' אלפים שלושה + ר' = 200 + י' = 80 - סה"כ = 3280]

ואומר אני הכותב שזהו סוד נפלא באשר הוא נכתב במנן ובמספר: דם. צפרדע. כנס. ערב. דבר. שחין. ברד. ארבה. חשך. מפת בכורות:

(*הערה: הטבלה לא באיגרת – מובא רק להקל ולהבין יותר טוב)

סיכום בגימטרה	מכת בכורות	חשך	ארבה	ברד	שחין	דבר	ערב	כנס	צפרדע	דם
3280	1094	328	208	206	368	206	272	110	444	44

אלו עשר מכות באשר כתבתי אות באות, עולים שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים לטהר את הרשעים, והוא פשוט נפלא, עין לא ראתה:

והנה החשבון מכון באשר נכתב כנס חסר יו"ד, גם ערב חסר וא"ו. גם חשך חסר וא"ו. ואז החשבון ממש, לא פחות ולא יותר משלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, שמענישין את הרשעים. והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "ככתוב", פרוש ככתוב בספר תורה, ולא באשר כתוב בסדורים ובעל ההגדה, כי שם נכתבו פלם מלאים. אלא צריך להיות חסר כמו שכתוב בספר תורה. וגם רבי יהודה לא כתב סימנים פלם רק ראשי תיבות, **דצ"ך עד"ש באח"ב**, כמו שכתב הרב יצחק אברבנאל וכמו שכתבתי לעיל:

והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "**בראשית חסר מן השלישי עשרה**", פרוש: מכה שלישית שהיא כנס חסר יו"ד. "מן הרביעי ששה" שהיא מפת ערב גם חסר וא"ו. "וחסר מן התשיעי ששה", שהיא מפת חשך גם כן חסר וא"ו. ומה שאמר "ככתוב", רוצה לומר שכן כתוב בספר תורה חסר, כנזכר לעיל: וזהו סוד **עשר מכות** שהביא הקדוש ברוך הוא במצרים, מכון ממש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים.

הממנים באלו שלשה רקיעים: **אחד נקרא שרע, ואחד נקרא תמוך, ואחד נקרא בישהא**. גם בזה יש סוד גדול ונפלא, אלו שלשת אלפים ומאתים ושמונים מחנות שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים כאמור, שממנים באלו שלשה רקיעים של טמאה.

אמר לנו הכתוב סוד נפלא ונורא, ותקן המגיד כמו ששנה "אלו **עשר מכות שהביא**". שבאלו שלש תיבות נרמזים השלשה רקיעים של טמאה, ושלשת אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים, כמנן עשר מכות: דהינו **עש"ר** אותיות **שרע, מכו"ת** אותיות **תמוך, שהבי"א** אותיות **בישהא**, רמז לאלו שלשה רקיעים של טמאה שבהם יש ממנים כמנן שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה ממש, כמנן עשר מכות: דם צפרדע וכו', והם שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים, כי מלאכי חבלה ממנים להכות את הרשעים לטהרם מעונותיהם כאמור. ועל דן הבה את פרעה ואת המצריים במצרים מנן עשר מכות אלו, והוא פלא גדול:

ומה שכתב האר"י ז"ל:

"ועליהם השר **דלפקט**", פונתו הוא ששם זה שרשו יוצא ממלת המצרים, והינו: ששלשה רקיעים הם: **עש"ר מכו"ת שהבי"א** וכפרוש הגאון, ונמשך על המצרים שהוא שם **דלפקט** באותיות הקודמות לאותיות המצרים, והמ"ם אחרונה היא מ"ם הרבוי ואינה מן השרש, ורמז לזה המגיד במאמר: "אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא **על המצרים** במצרים". כלומר האותיות שהם קודמות על אותיות המצרים:

ה	מ	צ	ר	י	אות
ד	ל	פ	ק	ט	אות קודמת

ומה שכתב האר"י ז"ל: "ועליהם ועל כלם השר הנקרא **"תקא"**, כפונתו, כי ראשי תיבות של אלו עשר מכות, **דצ"ך עד"ש באח"ב**, בגימטריא **תקא**, (501) כפונתו השר ממש. וכפונתו **אשר** (501), וזהו סוד פונת הכתוב בסדר בא: "ולמען תספר באזני בנד ובן בנד את **אשר** התעללתי במצרים", **אשר** דיקא, שהוא כמספר **תקא**, וכיוצא בו הרבה פסוקים אלה, שמורים על זה לסוד **אשר**, כפונתו ראשי תיבות של עשר מכות כמו שבארנו, ויש לנו בזה סודות נפלאים. וכבוד אלהים הסתר דבר:

114	ת	400	א	1	דצ"ך
374	ק	100	ש	300	עד"ש
13	א	1	ר	200	באח"ב
501		501		501	סה"כ

ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל: "השם **שפו** שבו אחז דוד בן ישי, והשם אמר והכה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות. והשם **תקל** אמר והכה אותם במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות. והשם **אשצה** אמר והכה אותם במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות". כפונתו לסוד נפלא ונורא: פלגתא דרבי יוסי הגלילי ורבי אליעזר ורבי עקיבא המזכר בהגדה. רבי יוסי הגלילי אומר מנין, ורבי אליעזר אומר מנין, ורבי עקיבא אומר מנין.

וזהו שכתב האר"י ז"ל: והשם **שפ"ו** אמר והכה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות, רמז לרבי יוסי הגלילי. כי **רב"י יוסי הגלילי** בגימטריא **שפו** (386), ומה שכתב שבו אחז דוד בן ישי, רמז גם כן, **דו"ד ב"ן ישי** גימטריא שם **שפו**, שבאותו השם דוקא בא דוד בן ישי. ורמז גם כן מה שכתב בספר סודי רזא, שרבי יוסי הגלילי נצוץ דוד בן ישי. וזה השם הכה אותם.

ומצד השם **תקל** לקו המצרים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות, רמז לסוד **רב"י אליעזר** בגימטריא **תקל** (530), והינו רבי אליעזר אומר, דוקא, שהוא שם **תקל**, לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות.

ומה שכתב השם **אשצה** לקו במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות. רמז לסוד **רב"י עקיבא**, שהוא בגימטריא **אשצה** (396=395+1) עם הכולל, שהשם הזה אמר שיכו המצריים במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות.

הרי מרמזים אלו שלשה שמות **שפ"ו תק"ל אשצה** באלו השלשה תנאים: רבי יוסי הגלילי בגימטריא **שפ"ו**, רבי אליעזר בגימטריא **תק"ל**, רבי עקיבא בגימטריא **אשצה**, והוא סוד נפלא ונורא. רזא דרזיו. סתרא דסתרון. הינו כאשר כתבתי למעלת כבוד תורתו, והוא רחום יכפר עון:

ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל: "במה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הגלות, מה פשעו מה חטאו אבותינו" וכו'. כנגתו: באלו עשר מכות שהם **דצ"ך עד"ש באח"ב**, נרמזים באלו אותיות סוד וטעם ירידת אבותינו למצרים, כמו שכתבתי למעלת כבוד תורתו. והנה באלו המכות הכה אותם, ורפא אותנו הקדוש ברוך הוא. והכה בהם מכה רבה אצבע אלהים היא. ומן המכה עצמה באה רפואה לישראל, שגאלם הקדוש ברוך הוא, וכמו שכתבתי.

ומה שכתב: "מה פשעו" וכו', רוצה לומר: באלו המכות נרמז החטא של אבותינו שגרם ירידת מצרים. ויש לנו סוד נפלא ונורא לתרץ קשיא זה מה שהקשו מעלת כבוד תורתם עלי, אבל גם זה נחא כאשר כתבתי למעלתם, נפלאות מתורתו הקדושה והטהורה.

ומה שכתב האר"י ז"ל: שהקדוש ברוך הוא גאל אותנו בשמות אלו **דע"ב צד"א כשח"ב**, כנגתו כי האותיות ראשונות של **דצ"ך עד"ש באח"ב** הם **דע"ב**, והאותיות שניות הם **צד"א**, והאותיות האחרונות הם **כשח"ב**, ונרמזים באלו השלשה שמות הרפואה שרפא הקדוש ברוך הוא לישראל, שגאל אותנו בהם. הרי באותן המכות שהכו בהם המצריים, נרמזים הגאלה והרפואה לישראל.

ויהא רעוא לפני הקדוש ברוך הוא שינאנו ביאת משיחנו במהרה בזמינו, עם המלאכים השכינים לגאלה, ויקים בנו מקרא שכתוב: כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, אמן נצח סלה:

חותמו של הקדוש ברוך הוא – הוא אמ"ת
אמת בגימטריה זה "9"

חובה לכל יהודי לקרוא חומש עם פירושים ולקיים את 613 מצוות וזה יוביל אותו לאמת!
"מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי"

ארגון להפצת יהדות